

מ"ת (באר שבע) 70297-08-24 - מדינת ישראל - פמ"ד נ' מוחמד אבו שארב (עציר) ע"י

מ"ת (באר-שבע) 70297-08-24 - מדינת ישראל - פמ"ד נ' מוחמד אבו שארב ע"י ואח'מחוזי באר-שבע
מ"ת (באר-שבע) 70297-08-24
מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי)

נגד

1. מוחמד אבו שארב (עציר) ע"י
ב"כ עו"ד מאור שגב ויערה מיארה זנו
2. פאהד אבו שארב (עציר) ע"י
ב"כ עו"ד נתי טרבלסי
בית המשפט המחוזי בבאר-שבע
[31.10.2024]
כבוד השופט נסר אבו טהה

החלטה

1. זוהי בקשה למעצרים של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם, עם רקע כתב אישום המייחס להם לכאורה עבירות של ניסיון לרצח - עבירה לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין, חבלה או פציעה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 3333 + 3335(א)(1) + (2) לחוק, נשיאה והובלת נשק - עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק, הסתייעות ברכב לביצוע פשע - עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה. בנוסף, למשיב 2 עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ונהיגה בזמן פסילה - עבירות מיום 03.08.2024.

2. עובדות כתב האישום:

א. בין המשיבים למוחמד אלעטאונה (להלן: "המתלונן"), ישנה היכרות מוקדמת, ובין משפחת המשיבים ומשפחת אלעטאונה, ישנו סכסוך שטיבו אינו ידוע בנוגע למגרש מסוים;

ב. בתאריך 03.08.2024 בשעה 02:00 או בסמוך לכך, המתלונן ביחד עם באסם אלעטאונה, אחיו, שיפצו את בית משפחתם, בית מספר 50, שכונה 1, ביישוב חורה (להלן: "הבית"), הנמצא מימין לבית מספר 51, שייך אף הוא למשפחת אלעטאונה, ובו מתגורר באסם ובין שני הבתים ישנו שביל גישה קצר העולה מהכביש הסמוך אשר ברחוב "אלמוחתאר". באותה שעה, המתלונן שהה במעלה שביל הגישה בין שני הבתים הנ"ל, כאשר באסם נמצא פנימה יותר בקרבת הרכבים של משפחת אלעטאונה. אותה העת, המשיבים ביחד עם עליאן אבו שארב (להלן: "עליאן"), נסעו ברכב מזדה 6 (להלן: "הרכב"), ברחוב "אלמוחתאר" לכיוון ביתו של המתלונן;

ג. נטען, כי בהגיע המשיבים סמוך לבית המתלונן, משיב 2 עצר את הרכב. משיב 1 יחד עם עליאן, יצאו מהרכב, כאשר הם נושאים בידיהם נשק ארוך. משיב 1 ירה לעבר המתלונן בכוונה לגרום למותו ועליאן ירה לעבר בית 50 ובית 51;

- ד. עוד נטען, כי במהלך הירי, עליאן צעק למשיב 1 "תרצח אותי, תרצח אותי" וכן משיב 2 פנה לעבר משיב 1 ועליאן צעק להם "תרצחו, תירו עלי, תרצחו אותי", וזאת במטרה שהמתלונן יפגע וימות מהירי לעברו; ה. כתוצאה מהירי, המתלונן נפגע ונחבל חבלה חמורה במרפק יד ימין מקליע שגרם לפצע בדמות חור כניסה בגודל של 2 ס"מ וחור יציאה בגודל של 5 ס"מ פעור. לאחר שהמתלונן נפגע מהירי, הוא נפל ונשכב על הקרקע בעודו מדמם;
- ו. עוד נטען, מיד לאחר מכן, משיב 1 ועליאן פנו לרכב בו נהג משיב 2, תוך שהם יורים לעבר סביבת הבתים. משיב 1 ועליאן נכנסו לרכב והמשיבים נמלטו מהמקום.
3. המבקשת טענה, כי קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיבים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום, שתמציתם: עדויות המתלונן (ע"ת 1), אשר כלפיו בוצע הירי. בנוסף, עדויות המתלונן נתמכות בהודעות של עדים נוספים שנכחו במקום (ע"ת 2 ו-3). בנוסף נטען, כי נערך עימות, במסגרתו חזר המתלונן על גרסתו המפלילה לכאורה את המשיבים. עוד נטען, כי מדובר בעדים שמכירים את המשיבים היכרות ארוכה על רקע העובדה שמתגוררים באותו יישוב - חורה. בנוסף, הפנה ב"כ המבקשת, לדוחות ממצאי הזירה וכן לתיעוד הרפואי בנוגע לחבלות שנגרמו למתלונן. עוד הפנה ב"כ המבקשת לעילות המעצר - נטען, כי קמה לחובת המשיבים עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחסד"פ, שכן המשיבים ביצעו לכאורה ירי כלפי המתלונן בסמוך לביתו, וזאת אף מבלי שהייתה לו נגיעה ישירה לסכסוך בין המשפחות.
- עוד נטען, כי כנגד המשיבים קמה חזקת מסוכנות מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק, שכן המשיבים ביצעו את הירי בחבורה ובהיותם מחזיקים בכלי נשק חם ארוך.
- עוד נטען, שכנגד המשיבים קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(א) לחוק, שכן קיים יסוד סביר לחשש, כי אם ישוחררו, ינסו לשבש הליכי משפט ולהתחמק מהדין, זאת מעצם חומרת העבירות המיוחסות להם, אך בפרט לאור כך שישנו מעורב נוסף (עליאן אבו שארב), אשר נמלט וטרם אותר. עוד נטען, כי לחובת המשיב 2 רישומים פליליים בעבירות דיווח והעסקת תושב זר. עוד נטען, כי מדובר בסכסוך מתמשך בין המעורבים.
- עוד הפנה ב"כ המבקשת להלכה הפסוקה, כי בעבירות נשק הכלל הינו מעצר עד תום ההליכים, גם ביחס לנאשמים צעירים נעדרי עבר פלילי, למעט מקרים חריגים ויוצאי דופן. עוד בהקשר זה נטען, כי הנשקים שנעשה בהם שימוש לא נתפסו על ידי המשטרה.
- עוד בהקשר זה, הפנה ב"כ המבקשת להחלטת בית המשפט העליון של כב' השופט עמית בבש"פ 1925/22 (עניינו של קטין, לצד תסקיר חיובי, בית המשפט הנחה, כי הכלל הוא "אם יורים - לא משתחררים. זה הכלל"). משכך, עתר ב"כ המבקשת להורות על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים, ללא צורך בהפנייתם לקבלת תסקירי מעצר מאת שרות המבחן.
4. ב"כ המשיב 1 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה וכן לקיומה של עילת מעצר. יחד עם זאת, עתר להפנות את המשיב לקבלת תסקיר, בהינתן גילו הצעיר ועברו הנקי.
5. ב"כ המשיב 2 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה. יחד עם זאת, לגישתו, קיים כרסום משמעותי, שמצדיק הפניית המשיב לקבלת תסקיר, שיבחן חלופת מעצר. לגופם של דברים נטען, כי אמנם לרעייתו של המשיב ישנו רכב מסוג מזדה 6, אם כי, רכב המזדה שנתפס לא שייך למשיב או לרעייתו והדבר מהווה סתירה מהותית בדברי המתלונן.

6. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בחומר החקירה, הנני קובע, כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית לחובת המשיב 2 כנדרש בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. התשתית הראייתית מבוססת כנדרש בשלב הזה על הודעות המתלונן והעימות שערך עם המשיבים וחזר על גרסתו (הודעות מיום 03.08.2024, 21.08.2024, 21.09.2024). מדובר במתלונן שיש לו היכרות רבת שנים, שכן הם מתגוררים באותה שכונה ובאותו יישוב. בנוסף, עדות המתלונן נתמכת בהודעות ע"ת 2 ו-3, אשר מעידים על הגעת רכב מזדה לזירת האירוע, וכן על ירי בנשקים. וכן שהיורים לא היו רעולי פנים.

בנוסף, מתיק החקירה עולה, כי רכב המזדה המתואר בסעיף 5 לעובדות, רשום בבעלות עליאן אבו שארב שנמצא בבריחה וטרם אותר. בנוסף, בחיפוש ברכב המזדה נמצאה מחסנית לנשק מסוג נשק ארוך, שקית עם כדורים לנשק ארוך 5.56 מ"מ (ראה דו"ח מסכם חקירת מז"פ).

אשר להשגות הסנגור בהינתן האמור לעיל, מקומן להתלבן במסגרת ההליך העיקרי, ובוודאי לא בשלב בחינת דבר קיומן של ראיות לכאורה. לגופם של דברים, לא מצאתי סתירה מהותית כנטען על ידי הסנגור בדברי המתלונן.

7. בהעדר מחלוקת בדבר קיומן של עילות מעצר, נותר אפוא לבחון, את בקשת הסנגורים להפנות את המשיבים לקבלת תסקירי מעצר מאת שרות המבחן.

8. דיון והכרעה

המדיניות השיפוטית שהתווה בית המשפט העליון בעבירות נשק ככלל קובעת, כי נקודת המוצא היא מעצר מאחורי סורג ובריה, שכן הכלל הוא, כי עבירות מסוג זה מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, אשר ככלל, חלופת מעצר לא תאינה, אלא במקרים חריגים ומטעמים מיוחדים שיירשמו (ראה סעיף 21(א)(1)(ג)(2) ו-22ב(ב)(1) לחוק המעצרים), לרבות בעניינם של נאשמים צעירים נעדרי עבר פלילי, לצד תסקיר חיובי, גם כאשר מדובר בקטין. זאת ועוד, קיימים מקרים של מעצר עד תום ההליכים בעבירות נשק, אף מבלי הצורך להפנות לקבלת תסקיר מעצר של שרות המבחן, כמתואר בפסיקה המפורטת לעיל.

גם בעניינם של קטינים (ראה בש"פ 1925/22 - עניינו קטין, לצד תסקיר חיובי וחרף זאת, בית המשפט העליון הורה על מעצרו עד תום ההליכים, תוך ציון: "המחוקק הנחה את בית המשפט כי הכלל הוא אם יורים - לא משתחררים. זה הכלל.")

9. אשר למעשה - אין מחלוקת בדבר חומרת המעשים המיוחסים למשיבים ונסיבות ביצועם לכאורה, כמתואר בעובדות כתב האישום. כעולה מעובדות כתב האישום, למעשה נלווה תכנון מוקדם, תוך הצטיידות ושימוש בנשקים ארוכים וירי שפגע במתלונן וכתוצאה ממנו נפצע ונזקק לטיפול רפואי. עוד בהקשר זה, במהלך הירי נשמע עליאן אומר למשיב 1 "תרצח אותו, תרצח אותו". גם המשיב 2 פנה לעבר המשיב 1 ועליאן וצעק להם "תרצחו, תירו עליו, תרצחו אותו" (ראה עובדות מספר 9 ו-10). בנוסף לכך, הנשקים שנעשה בהם שימוש לא נתפסו על ידי המשטרה. בנוסף, מדובר בסכסוך מתמשך בין המעורבים. נתונים אלה מעידים על מסוכנות מובהקת מצד המשיבים לשלום הציבור וביטחונם בכלל, ולמתלונן ובני משפחתו בפרט. בנוסף, אציין, כי מעורב נוסף (עליאן) טרם אותר ונעצר.

10. אשר לעושים - המשיב 1 יליד 1988, נעדר עבר פלילי. המשיב 2 יליד 1980, לחובתו רישומים פליליים בעבירות דיווח והעסקת תושב זר.

11. לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, ובהעדר נסיבות חריגות ויוצאות דופן, בהתאם להלכה הפסוקה, ובשים לב לרמת המסוכנות המובהקת, שום חלופה בשלב זה לא תסכון, ומשכך, הנני מורה על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

עותק ההחלטה יישלח לב"כ הצדדים ולשב"ס.

פרוטוקול זה ישמש כצו מעצר.

ניתנה היום, כ"ט תשרי תשפ"ה, 31 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.